

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 2. Et quærebant Principes Sacerdotes & Scriba, quomodo Iesum
interficerent. v. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

XXI. mensis Novorum erant solennes & festi, ita ut omnes opus in eis esse
 illicitum, quod licuerat tamen in protopaschate eorundem, cum 15. mensis
 exeuntes ex Aegypto, omnia sua & portauerint & egerint. Iudæi: tam expli-
 cui Pascha Iudæorum proprium, quod magis ignotum est Christianis, &
 vna explicui verba Evangelistæ Tertij, dicentis quod *appropinquauerit dies*
Festus Azymorum, qui dicitur Pascha, nempe xv. dies mensis primi; qui & ipse
 est primus Azymorum dies. Sed non dixi quantum appropinquauerit me-
 tiamur hoc ex circumstantijs, quas Evangelistæ suggerunt. Hoc modo:
 Christus aiebat, scitis quia post biduum pascha fiet, quando concilium in-
 ibant Ierolymis principes de ipso occidendo; Matth. 26: v. 3. & 4. Marci
 14. 2. ergo xii. die mensis primi feria 1v. initum est id concilium, & illud di-
 ctum est à Domino. In illo autem concilio conclusum fuit, quod Christus
 tunc imminente festo non esset occidendus, ob tumultum, ut ijdem testan-
 tur, sed cito mutatum est hoc, Iuda se offerente ad prodicionem eiusdem
 ut etiam insinuant & Marthæ, & Marcus. Tantum ergo appropinquauerat
 dies festus Paschæ, seu Azymorum, quantum à die festo aberat Iudæ offen-
 sa & oblatio prodicionis facta principibus. nam ab ea incipit hic S. Lucas
 passionem. Hæc vero oblatio accidit eadem feria 4. sero, vel feria 5. mane,
 ob sequelam historiarum; ergo ita appropinquauerat dies festus Azymorum,
 ut biduo distaret, quod & cæteri Evangelistæ priores expresserant.

Deus meus, agnosco miram inter tuos Evangelistas concordiam, in ma-
 gna discordia. Musicam quandam nouam quatuor vocum mihi videris
 dedisse Ecclesie tuæ in 4. Evangelijs, quæ ita consonant, ut humano inge-
 nio tam discorditer concors historia scribi non posset. Laudo te Deus
 meus, & benedico spiritum tuum, quo dictante isti scripserunt mirabilia
 dictamina tua. Impleuisti, quod promisisti, spiritus paraclæti suggerere vo-
 bis omnia quæcumque dixero vobis.

S. 2. *Et querabant Principes Sacerdotes & Scriba, quomodo ipsum
 interficerent. v. 2.*

Si quis præcedenti §. legerit promissionem meam, quod vellem eum
 explicare Pascha Christianum, & scandalizetur, quod non videat exsolu-
 tionem meam, attendat modicum, iam Pascha Christianum explicare ag-
 gredior. Christus D. N. agnus est, ut nouimus, iste ante vi. dies Paschæ ve-
 nit Bethaniam Ioan. 12. & in crastinum turba ei Ierolymam venienti ob-
 tiam iuit & recepit eum cum Osanna ibidem. v. 12. Ibi assumptus est Agnus
 immaculatus, & seqq. diebus mansit tum Bethania tum Ierolyma & ob-
 seruabatur ab inimicis & amicis, ut patet ex Evangelistis, Ecce eius custo-
 dia.

dia ad xiv. diem mensis, quo immolatus est & crucifixus ad vesperam à meridie scilicet feriaz vi. vsque ad horam 9, qua mortuus est. Ecce immolatio per Sacerdotes Leuiticos, & de sanguine eius tincti sunt postes & superliminare, ostij S. Crucis, literaliter, & mystico sextu Ecclesia quæ in cælo & quæ in terra, & infra terram est; & comestus est pridie quam pateretur cum capite & intestinis, totus videlicet in Eucharistia feria v. assus igne zeli & caritatis, prout explicabo tota hac aula tertia. Atque hoc est protopascha Christianum, ex quo deuteropascha, memoriale primitiui enatum est, quod quotannis obseruat Ecclesia prima Luna verni temporis, qua etiam celebratum fuit Pascha typicum Moysis. Vide quomodo iam præstiterim ne verbum meum esset vacuum. Sed hoc generatim ita dictum sit, in spece nunc singula expendamus. ordientes ab eo quod Principes Sacerdotum & Scribæ quærebant, quomodo Iesum interficerent: non erat apud hos quæretæ, *An esset interficiendus?* Nimirum hoc in eis liberum & vecors arbitrium iam concluderat, suadente Inuidia, liuore, ambitione, cæcitate cordis, solum occupabatur Intellectus in quæstione *quomodo interficeretur commedi ad inuidia propositum.*

O Prauitas cordis humani ! Tu quæris quomodo rem sibi propositam exequaris, & non magis & prius an debeas agere? an expediat? an fas sit? itane obliuisceris supra te esse cælum, & cæli Dominum? sed frustra surdo cantatur, frustra cæco lucerna adfertur. Horrelco profundum cordium humanorum, Deus miserere, succurre. *Abyslus abyssum inuocat,* quando homo talia notat.

§. 3. Timebunt vero plebem. v. 2.

Quare? Ne contradiceret actibus eorum & conatibus resisteret, eo quod opera & actus Christi probaret & doctrinam acceptaret, & miracula illius ex Deo esse agnosceret, & Dei filium esse iudicaret, ut iam Regem Iudæorum proclamasset, inter festiuum Osanna, & *Benedictus qui venit in nomine Domini?* Imo timebant, ne sicuti millia pasta in deserto, ad mare Tiberiadis, raperent Iesum occidendum è manibus suis, & facerent Regem & arma caperent pro eius personæ & doctrinæ defensione. Ita & tanta illi cæci timebant, fingentes sibi idola de corde suo. Verè, verè sæua semper præsumit læla conscientia, & impij semper sunt pauidi. ita vt vnus iustus superget mille & centum decem millia, ideo quia Dominus non est cum eis, qui vbi non est, quomodo confidentia esse potest?

O Domine, vtinam ego peccator miserimus ita timeam & angar confiterans delicta iuuentutis meæ & ignorantias, & impænitens cor meum.